
Minneord

OSS IMELLOM

ELSA JOHANNE RUNDE

ARNE RUNDE

Peter Runde, født 28.12. 1927, sovnet stille inn med sin nære familie til stede i Skien 16.11. 2007.

Han ble født på Rødøy, vokste opp i Hommelvik og studerte medisin i Oslo til 1954. Under turnustjeneste i Tromsø møtte han Elsa, som var utdannet sykepleier og jordmor. De giftet seg i Nidarosdomen i 1956 og fikk fem barn – han selv tok imot ett hjemme på Valen, der han startet sitt arbeid i psykiatrien. Familien flyttet til Dikemark i 1962. De ble der i fire år. I denne tiden gjorde Peter Runde også tjeneste ved sjette avdeling på Ullevål, deretter var det to år med familierapi på Modum Bads Nervesanatorium. Der var bl.a. dukketeater og maleterapi ingredienser i den terapeutiske tilnærmingen.

Peter Runde var sterkt ønsket som overlege ved Åsgård psykiatriske sykehus i Tromsø og flyttet dit i 1968. Det ble raskt mange ekstra arbeidsoppgaver – ved uteseksjonen, som fengselslege og som sakkyndig ved kirkens familierådgivningskontor – og mye administrasjon. Dermed ble det liten tid til individualterapi, som var det han trivdes best med.

Familien flyttet til Skien i 1976. Der var han overlege ved psykiatrisk avdeling 1b, som han drev frem til 1992. Samme år ble Peter og Elsa pensjonister og åpnet psykiatrisk privatpraksis, som de drev helt frem til 2006.

Det har alltid vært plass i hjemmet for pasienter. Peter utviklet nye teknikker og benyttet alternative metoder, tidligere ubrukt innen psykiatrien, som nevrolingvistisk programmering, Silva-metoden, tai chi og tankefeltterapi. Han hadde tid til å lytte, uten produksjonsjag. Han var en begavet kliniker med mange takknemlige pasienter.

Som niåring begynte han å spille fiolin, og opp gjennom årene har han skapt flott stemning ved familiehøytider, huskonserter, foajékonserter i Ibsenhuset og på Lille Ulefoss som dyktig fiolinist. Han trakterte gitaren godt og bedrev visesang – en livets trubadur. Dikt ble deklamert utenat ved festlige og høytidelige anledninger. Hjemmet var hans private galleri. Med årene ble det en betydelig egenproduksjon – han var en begavet tegner og maler med en livlig fantasi som preger bildene gjennom farger og symbolikk.

Peter hadde høye etiske verdier. Medmennesket sto i sentrum, og han var lite opptatt av materielle verdier. Han hadde et stort engasjement og var levende opptatt av å utvikle nye måter og teknikker å behandle psykiske problemer og sykdommer på – mer effektivt og virksomt. Han gikk ikke av veien for å være kontroversiell og hadde sine meningers mot. Også sine siste år var han aktivt opptatt av kursvirksomhet og litteratur for å utvide repertoaret og stadig søke nye veier.

Den siste tiden var meget tung – da minnet svant hen i en raskt progredierende Alzheimers sykdom.

Han er dypt savnet. Vi lyser fred over hans minne.

Publisert: 1. mai 2008. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 12. juli 2026.